

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
NORTH BANGKOK UNIVERSITY

การประชุมวิชาการระดับชาติการวิจัยประยุกต์ ประจำปี 2564

National Conference in Applied Research

NCAR NBK

“วิถีชีวิตใหม่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลง”

วันศุกร์ที่ 26 มีนาคม 2564 ณ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต

ด้านสังคมศาสตร์ ฉบับที่ 1/4

สารบัญ

		หน้า
S0003	การยอมรับเทคโนโลยี คุณภาพการให้บริการ และความคาดหวัง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการ เช็คอินของผู้โดยสาร ณ ท่าอากาศยานดอนเมือง	พรเทพ อัมพะรัตน์ ศักดิ์ชัย นาดนก 1
S0005	บทเรียนจากวิกฤตการณ์ซัพไพล์	ธรรมรัฐ ขวลิต 11
S0006	การลดของเสียจากกระบวนการผลิต กรณีศึกษา: บจก.อาร์วี คอนเน็กซ์	จิราพรรณ ยอดโต ถิรนนท์ ทิวาราตรีวิทย์ 20
S0008	ความเป็นประพันธกรในภาพยนตร์รักโรแมนติก ของบรรจง ปิสิญฐะกุล	ฉัตรระวี มหิทธิธรรมธร กอปรพงษ์ กุณทียะ พัชรพร อรุณรัตน์พงค์ 27
S0009	แนวทางการแก้ไขปัญหากรณีนักลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ไม่ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ห้องชุดตามเวลาที่กำหนด ของบริษัท ฮาบิแททกรุ๊ป จำกัด	กัญจน์รัตน์ ประทีปธรรมชัย นงนภัส แก้วพลอย 45
S0010	การศึกษาผลกระทบทางด้านการเงิน ที่เกิดจากการลดลงของจำนวนนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	คำพูน โรจนวงศ์ วรรณรพี บานชื่นวิจิตร 54
S0011	ปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจซื้อประกันชีวิตของผู้สูงวัย ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	กัณฑ์เอนก เอี่ยมปัญญาสกุล สมยศ อวเกียรติ सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล 67
S0012	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับการตัดสินใจเลือก ใช้บริการโรงแรมแมว ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร	ปาลิตา พันธุ์เสนา สมยศ อวเกียรติ सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล 79
S0013	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการก่อกำเนิดของสมาชิกสหกรณ์ การเกษตรพรหมบุรี จำกัด	อุทัย สลีสองสม บัทมา รูปสุวรรณกุล ปัญญาวัฒน์ จุฑามาต 92
S0014	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อกาแฟสด ในวัดสระเกศราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร	พระมหาชาติร์ เชื้อบุญจันทร์ สมยศ อวเกียรติ सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล 106
S0015	พฤติกรรมกรซื้อยาจากร้านขายยา ในพื้นที่เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร	รุ่งทิพย์ โนรี สมยศ อวเกียรติ सानิต ศิริวิศิษฐ์กุล 118

S0008: ความเป็นประพันธ์กรในภาพยนตร์รักโรแมนติก ของบรรจง ปิณฑุณณะกุล

THE AUTHORSHIP IN BANJONG PISANTHANAKUN'S ROMANCE FILMS

ฉัตรระวี มหิทธิธรรมธ ¹ กอปรพงษ์ กุณชียะ ² พัชรพร อรุณรัตน์พงศ์ ³

^{1,2,3} อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความเป็นประพันธ์กรในภาพยนตร์รักโรแมนติกของผู้กำกับภาพยนตร์บรรจง ปิณฑุณณะกุล จำนวน 3 เรื่อง ประกอบไปด้วย ภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” “พี่มาก..พระโขนง” และ “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว” พบว่า ภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจงมีอัตลักษณ์ 5 ประการ ดังต่อไปนี้ ประการแรก ตัวละครมีลักษณะชอบพูดจาเสียดสีและพาดพิง ทำให้เกิดเป็นบทสนทนาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ประการที่สอง บรรจงนิยมนำเรื่องราวต่างๆ มาล้อเลียนในภาพยนตร์ ประการที่สาม ภาพยนตร์ของบรรจงมักมีการสร้างอารมณ์ขัน ซึ่งในภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้จะมีสัดส่วนความตลกที่มากกว่าภาพยนตร์โรแมนติกดราม่า โดยรูปแบบการสร้างอารมณ์ขันของภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้จะมาจากการพูดมุขตลกของตัวละคร ส่วนภาพยนตร์โรแมนติกดราม่าจะมาจากบุคลิกภาพของตัวละครและสถานการณ์ของเรื่อง ประการที่ดี บรรจงใช้เทคนิคการเล่าเรื่องแบบหักมุมในตอนท้ายของเรื่อง เพื่อสร้างความประหลาดใจแก่ผู้ชม และประการสุดท้าย การวางตัวให้ฉันทวิษณุ ฐนะเสวี มารับบทพระเอก ในคาแรกเตอร์ที่แตกต่างกันออกไปในภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

คำสำคัญ: ประพันธ์กร, บรรจง ปิณฑุณณะกุล, ภาพยนตร์รักโรแมนติก

Abstract

This objective of this academic article is to analyze the authorship in three romance films directed by Banjong Pisanthanakun - Kuan Meun Ho, Pee Mak and One Day. The study finds that Banjong's romance films have these following unique features; Firstly, the characters usually like to speak with a cynicism and sarcasm tones, in order to create their own unique form of dialogue; Secondly, Banjong usually brings up all sorts of situations and makes fun of them in his movies; Thirdly, Banjong's movies purposely use humor as a main element, in romantic comedies the humor is more intense than in romantic dramas (in romantic comedies humor derives from the comical speech of its characters whereas in romantic drama it derives from the characters' personalities and the situations in the story); Fourthly, Banjong usually uses the narrative technique of the plot twist at the end that surprises the audience; Lastly, the casting of Chantavit Dhanasevi as the leading actor characterizes him differently.

Keywords: authorship, Banjong Pisanthanakun, romance films

บทนำ

บรรจง ปิษฐ์ธนະกุล เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ชาวไทยที่ประสบความสำเร็จในการสร้างภาพยนตร์ที่สามารถทำรายได้สูง ภาพยนตร์เกือบทุกเรื่องของบรรจงทำรายได้เกิน 100 ล้านบาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” ที่ทำรายได้สูงสุดในประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ไทย กล่าวคือสามารถทำรายได้จากทั่วประเทศสูงถึง 1,000 ล้านบาท และมีผู้ชมสูงถึง 10 ล้านคน อีกทั้งภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” ยังได้รับการคัดเลือกและประกาศให้เป็น 1 ใน 70 สุดยอดภาพยนตร์ไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับสมาพันธ์สมาคมภาพยนตร์แห่งชาติ

แม้ว่าภาพยนตร์ทุกเรื่องของบรรจงถูกสร้างภายใต้ระบบสตูดิโอ (studio system) ซึ่งมีบริษัทผู้สร้างเป็นผู้ควบคุมกระบวนการผลิตและมีเงื่อนไขทางการตลาดที่เข้มงวด แต่บรรจงยังคงเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีวิสัยทัศน์ ความเชื่อ และแนวทางในการนำเสนอภาพยนตร์ที่ชัดเจนจนเกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ถ่ายทอดอารมณ์ของผู้ชม เกิดความเป็นประพันธ์ที่ช่วยเพิ่มคุณค่าของภาพยนตร์ ดังที่แอนดรูว์ ซารริส ได้กล่าวไว้ว่า ยิ่งผู้กำกับภาพยนตร์คนใด แสดงตัวตนในงานได้ชัดเจนและสม่ำเสมอมากเท่าไร ผลงานชิ้นนั้นก็ยิ่งเป็นภาพยนตร์ชั้นดี โดยบทความนี้จะนำเสนออัตลักษณ์ที่ปรากฏในงานภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจงซึ่งมีอยู่ 5 ประการ ได้แก่ การที่ตัวละครมีลักษณะชอบพูดจาเสียดสีและพาดพิง การนำเรื่องราวต่างๆ มาล้อเลียนในภาพยนตร์ การสร้างอารมณ์ขัน การใช้เทคนิคการเล่าเรื่องแบบหักมุม และการวางตัวให้ฉันทวิเศษ ธนะเสวี มารับบทพระเอก ในคาแรกเตอร์ที่แตกต่างกันออกไป

ภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจง ปิษฐ์ธนະกุล

บรรจงถือได้ว่าเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีความเป็นประพันธ์สูง และไม่ว่าเขาจะกำกับภาพยนตร์ตระกูล (genre) ใด เขาก็ยังคงรักษาความเป็นประพันธ์ในงานภาพยนตร์เอาไว้ได้ ทั้งนี้ผลงานการกำกับภาพยนตร์ของบรรจงสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ตระกูลใหญ่ ได้แก่ ภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror Film) กับภาพยนตร์รักโรแมนติก (Romance Film) จากงานวิจัยเรื่อง “พัฒนาการทางความคิดและการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ของบรรจง ปิษฐ์ธนະกุล” ของ ฉัตรระวี มหิทธิธรรมธร (2558) พบว่า ความเป็นประพันธ์ในภาพยนตร์สยองขวัญและภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจงมีความแตกต่างกันในรายละเอียดที่น่าสนใจ บทความวิชาการนี้จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นประพันธ์ในภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจง อันเป็นการต่อยอดองค์ความรู้ในเรื่องของทฤษฎีประพันธ์ภาพยนตร์รักโรแมนติกที่บรรจงกำกับมีทั้งหมด 3 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” “พี่มาก..พระโขนง” และ “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว” ซึ่งล้วนเป็นภาพยนตร์ที่ทำรายได้เกิน 100 ล้าน อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของผู้ชมอย่างยิ่ง

ภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” (2553) ทำรายได้ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล 131.04 ล้านบาท นำแสดงโดย ฉันทวิเศษ ธนะเสวี และ หนึ่งธิดา โสภณ เป็นเรื่องราวของชายหนุ่มและหญิงสาวชาวไทยที่ไปเที่ยวประเทศเกาหลี และเจอกันโดยบังเอิญ ทั้งสองคนจึงออกเที่ยวเกาหลีด้วยกันโดยตกลงกันว่าจะไม่บอกชื่อของตัวเอง จึงกลายเป็นเรื่องราวความรักที่ไม่จำเป็นต้องรู้จักกัน

ภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” (2556) ทำรายได้ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล 553.21 ล้านบาท นำแสดงโดย มาริโอ้ เมาเร่อ และ ดาวิกา โฮร์เน่ เป็นการนำตำนาน “แม่นาคพระโขนง” มาตีความใหม่ และได้มีการเพิ่มตัวละครเพื่อนทั้ง 4 คนของพี่มากเข้าไปด้วย นั่นคือเพื่อนๆ ของพี่มากสงสัยว่าแม่นาคเป็นผี จึงพยายามหาทางบอกเรื่องนี้แก่พี่มาก แต่แม่นาคจะไม่ยอมให้อุปสรรคอย่างความตายมาขวางกั้นรักแท้ที่เธอมีต่อพี่มากได้

ภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว (2559) ทำรายได้ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล 111 ล้านบาท นำแสดงโดย ฉันทวิชช์ ธนะเสวี และ นิษฐา จิรยั่งยืน เป็นเรื่องราวของหนุ่มเนิร์ดผู้ไม่ค่อยมีตัวตนในสายตาคนอื่นที่ได้เป็นแฟนกับสาวสวยประจำออฟฟิศที่ประสบอุบัติเหตุจนเป็นโรคความจำเสื่อมชั่วคราวหนึ่งวัน

ความเป็นประพันธ์กรในภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจง ปิสัญญะกุล

ทฤษฎีประพันธ์กร (Auteur Theory) เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้ประพันธ์ภาพยนตร์เรื่องนั้น และเป็นเจ้าของผลงานภาพยนตร์ โดยมองข้ามทีมงานในแผนกอื่นๆ ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ และถ้าหากว่าผู้กำกับภาพยนตร์เข้าไปมีส่วนร่วมในการเขียนบทภาพยนตร์ด้วยแล้ว ผู้กำกับคนนั้นก็จะเป็นเจ้าของภาพยนตร์อย่างสมบูรณ์ (Katz, 1994) ทั้งนี้เมื่อผู้กำกับคนหนึ่งได้สร้างผลงานภาพยนตร์ออกมาจำนวนหนึ่ง ผลงานของเขา ก็จะปรากฏให้เห็นถึง “แบบแผน” หรือ “สไตล์” บางอย่างซึ่งเป็นเหมือนลายเซ็นของผู้กำกับ (Murray, 1975) ผู้กำกับที่สามารถรักษาตัวตนหรือ อัตลักษณ์ที่ถ่ายทอดผ่านผลงานภาพยนตร์เอาไว้ได้เป็นอย่างดี จึงเป็นผู้กำกับที่ได้รับการยกย่องว่ามีความเป็นประพันธ์กรสูง

รากเหง้าที่มาของคำว่าประพันธ์กรมาจากยุคแห่งผู้กำกับคลื่นลูกใหม่ของฝรั่งเศสที่ได้เปลี่ยนแปลงมาทำในสิ่งที่แตกต่างออกไปจากขนบเดิมและหาทางสร้างสรรค์ในแบบของตัวเอง ซึ่งขนบเดิมที่ฝังรากลึกนั้นคือกลุ่มที่เรียกว่า “ซีเนม่า ออฟ ควอลิตี้” (Cinema of Quality) คำนี้ใช้เรียกผู้กำกับภาพยนตร์ยุคก่อนหน้าที่มีจะนำเอาบทประพันธ์ดีๆ มาสร้างเป็นภาพยนตร์และเน้นความหรูหราปราณีตของงานสร้างจนไปดบังแนวทางหรือตัวตนของผู้กำกับ ผู้กำกับภาพยนตร์ที่มีความเป็นประพันธ์กรสูงจึงเป็นเหมือนกับนักประพันธ์ซึ่งแต่งเรื่องราวขึ้นมาเองใหม่ มีเอกลักษณ์เฉพาะตนสูง (ผู้จัดการ, 2557: ออนไลน์)

การศึกษาวเคราะห์ผลงานของผู้กำกับภาพยนตร์โดยใช้ทฤษฎีประพันธ์กรมาเป็นกรอบแนวคิด สามารถทำได้โดยการนำเอาผลงานภาพยนตร์เรื่องที่ผ่านมาของผู้กำกับคนนั้นมาเปรียบเทียบ รวบรวมลักษณะร่วมในแต่ละเรื่องเพื่อค้นหาเอกลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ซ้ำๆ ในภาพยนตร์หลายเรื่องของเขา ทั้งด้านประเด็นที่นำเสนอและเทคนิคในการนำเสนอ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องทำการสำรวจตรวจสอบข้อมูลส่วนตัวของผู้กำกับตามหัวข้อดังต่อไปนี้ด้วย เนื่องจากปัจจัยต่างๆ เหล่านี้อาจมีส่วนในการหล่อหลอมตัวผู้สร้างสรรค์ผลงาน เพื่อหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างตัวตนของผู้กำกับกับผลงานของเขา ได้แก่

1. ผู้กำกับเป็นใคร มาจากไหน มีภูมิหลังทางครอบครัวอย่างไร
2. ภูมิหลังทางด้านการศึกษา การทำงาน และประวัติส่วนตัวอื่นๆ
3. แนวคิดทางการเมือง ค่านิยม และโลกทัศน์ จากการให้สัมภาษณ์ผ่านทางสื่อต่างๆ
4. ภูมิหลังทางด้านจิตวิทยา อาทิ เขาเคยมีประสบการณ์เลวร้ายที่เป็นความหลังฝังใจอะไรบ้าง เขาเกลียดชังหรือรัก หลงใหลสิ่งใดมากเป็นพิเศษ
5. บุคลิกภาพของเขา
6. สภาพแวดล้อมทางด้านการทำงานทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
7. รสนิยมทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีการดำรงชีวิต (กฤษฎา เกิดดี, 2548)

ภาพยนตร์รักโรแมนติกในยุคหลังมักจะมีการนำตระกูลของภาพยนตร์อื่นมาผสมผสานเข้าด้วยกันในเรื่องเดียว เรียกว่าเป็น การผสมผสานข้ามตระกูลภาพยนตร์ (Cross Genre) (Bordwell, & Thompson, 1997) ที่เห็นได้ชัดคือ ภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้จะไม่ได้เป็นภาพยนตร์รักโรแมนติกเพียงอย่างเดียวเหมือนกับขนบเดิม ซึ่งการ

ผสมผสานข้ามตระกูลในลักษณะเช่นนี้จะช่วยเสริมแต่งเรื่องราวให้เกิดความแปลกใหม่สร้างสรรค์ น่าติดตามมากขึ้น (นับทอง ทองใบ. 2553)

ภาพยนตร์รักโรแมนติกทุกเรื่องของบรรจงมีการผสมผสานข้ามตระกูลภาพยนตร์ กล่าวคือ ภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” เป็นการผสมผสานระหว่างภาพยนตร์รักโรแมนติกกับภาพยนตร์คอมเมดี้ (Comedy) ภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก.. พระโขนง” เป็นการผสมผสานระหว่างภาพยนตร์รักโรแมนติก ภาพยนตร์คอมเมดี้ กับภาพยนตร์สยองขวัญ และภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว” เป็นการผสมผสานระหว่างภาพยนตร์รักโรแมนติกกับภาพยนตร์ดราม่า (Drama) โดยบทความนี้จะศึกษาไปถึงนิยามของภาพยนตร์โรแมนติกดราม่ากับภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้ ด้วย เนื่องจากตระกูลของภาพยนตร์ที่แตกต่างกันอาจส่งผลต่อความเป็นประพันธ์กรของบรรจง

ภาพยนตร์รักโรแมนติก (Romance Film) หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องความรัก โดยเมื่อพิจารณาให้ละเอียดจะเห็นว่า ภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจงทั้ง 3 เรื่องนั้นต่างก็มีสูตรการเล่าเรื่องแบบเดียวกัน กล่าวคือเป็นโรمانซ์แบบคลาสสิกที่เป็นการธำรงรักษาความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศ การต่อสู้กันระหว่างเหตุผลกับอารมณ์ และการพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เพื่อความรัก (Redman. 2002) จะมีใช้โรمانซ์แบบร่วมสมัยที่เป็นความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ

ภาพยนตร์โรแมนติกดราม่า (Romantic Drama) เป็นรูปแบบหนึ่งของภาพยนตร์เมโลดราม่า (Melodrama) แต่จะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรักโรแมนติก โดยภาพยนตร์เมโลดราม่า หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีโครงเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ความรัก ความผูกพัน ความผิดหวัง ความสมหวัง มักนำเสนอภาพความขัดแย้งระหว่างความดีกับความชั่ว ในรูปแบบที่สะเทือนอารมณ์และจบลงด้วยน้ำตา โดยแฝงแง่คิดและคติธรรมไว้เป็นการเตือนสติผู้ชม

ภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้ (Romantic Comedy) ถือเป็นสูตรภาพยนตร์รักแบบตะวันตก ที่ผสมผสานความรักกับความตลกได้อย่างกลมกลืนเป็นเนื้อเดียว ไม่อาจจะแยกออกมาได้ ตัวแสดงจะมีทั้งบทตลกกับความรักที่ทับซ้อนกันอย่างลงตัว เป็นภาพยนตร์ที่ให้อารมณ์ในแง่บวกเพื่อจรรโลงใจ มีความกึ่งกึ่งน่ารักระหว่างคู่รัก ซึ่งมักจบลงแบบสมหวังหรือเป็นสุข เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกอิ่มเอิบใจ (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. 2547)

จากการศึกษาภาพยนตร์รักโรแมนติกของบรรจง พบว่ามีอัตลักษณ์ 5 ประการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ในแง่ของการที่ตัวละครมีลักษณะชอบพูดจาเสียดสีและพาดพิง ถือได้ว่าเป็นอัตลักษณ์สำคัญที่พบได้ในงานภาพยนตร์ของบรรจงเสมอ ทั้งภาพยนตร์โรแมนติกดราม่าและภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้ เนื่องจากตัวตนจริงของบรรจงเป็นคนที่อารมณ์ขันแบบร้ายๆ มีความกวน ชอบพูดจาในลักษณะเสียดสีและพาดพิง ดังนั้นเขาจึงมักจะถ่ายทอดตัวตนเหล่านี้ลงไปในงานภาพยนตร์ผ่านการใช้ตัวละคร จนเกิดเป็นบทสนทนาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งไม่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยเรื่องอื่นๆ

ในภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว” มีฉากที่เด่นชัด พระเอกของเรื่องกับเพื่อนร่วมงานในบริษัทได้ไปเที่ยวลึกลับที่ชื่อคีโรโร อันเป็นที่ตั้งของระฆังที่เชื่อกันว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ในด้านความรักบนยอดเขาอะซาริ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของหนุ่มสาวฮอกไกโดที่ต้องการมาขอพรให้สมหวังเรื่องความรัก แล้วเพื่อนร่วมงานของเด่นชัยกับบอกกับเด่นชัยว่า “เฮ้ย ภูเคยดูรายการดิ๊ก ก็ดูการ์ตูนเว้ย เขาบอกว่าใครลั่นระฆังใบนี้จะขอพรเรื่องความรักได้นะเว้ย” โดยบทสนทนาดังกล่าวมีการพาดพิงถึงรายการเซย์ไฮ (Say Hi) รายการท่องเที่ยวชื่อดังที่มีดิ๊ก ก็ดูการ์ตูนจิระรัชกิจเป็นพิธีกร พาผู้ชมไปท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ ของประเทศญี่ปุ่น ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3 โดยรายการเซย์ไฮเคยมีบางตอนที่เดินทางมาถ่ายทำที่ระฆังแห่งความรัก จุดเด่นของคีโรโร รัสออร์ต แห่งนี้

รูปภาพที่ 1

ภาพประกอบ 1 เด่นชัยยืนอยู่หน้าระฆังแห่งความรัก ของคิโรโระ รีสอร์ท
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว” (2559)

รูปภาพที่ 2

ภาพประกอบ 2 รายการเซย์ไฮ ตอนที่มีการมาถ่ายทำบริเวณระฆังแห่งความรัก ของคิโรโระ รีสอร์ท
ที่มา: <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.775150499166144.1073741840.493794183968445&type=3>

ในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” มีฉากที่พี่มาก พระเอกของเรื่องกำลังจะจมน้ำในคลอง แล้วตัวละครทุกคนที่อยู่บนเรือก็เกิดความสับสนว่าพระเอกกำลังจะจมน้ำจริงๆ หรือแค่กำลังทำเป็นจะจมน้ำกันแน่ แต่ ซึ่งเป็นเพื่อนของพี่มากคิดว่าพี่มากกำลังแกล้งแสดงเป็นตะคริว จึงบอกกับทุกคนว่า “อย่าไปหลงกลมัน แม่เคยเข้าคลาสแอคติ้งอะดิ” แต่ว่าเฟือก ซึ่งเป็นเพื่อนอีกคนของพี่มากไม่เชื่อเช่นนั้น เนื่องจากพี่มากดูเหมือนคนที่กำลังจะจมน้ำจริงๆ จึงพูดแย้งต่อว่า “โหย ถ้าคลาสแอคติ้งก็ระดับหม่อมน้อยแล้ว” โดยบทสนทนาดังกล่าวมีการพาดพิงถึงหม่อมน้อยหรือหม่อมหลวงพันธุ์เทวนพ เทวกุล ผู้กำกับภาพยนตร์ ละครเวทีและละครโทรทัศน์ชั้นครู ทั้งยังเป็นครูสอนการแสดงที่คนในวงการบันเทิงต่างให้ความเคารพนับถือและให้การยอมรับในความสามารถเป็นอย่างมาก หม่อมหลวงพันธุ์เทวนพเป็นครูสอนการแสดงให้กับนักแสดงค่ายเอ็กแซ็กท์ และยังเป็นครูผู้สอนการแสดงให้กับนักแสดงที่มีชื่อเสียงมากมาย เช่น พงษ์พัฒน์ วชิรบรรจง สินจัย เปล่งพานิช วรรณุช ภิรมย์ภักดี เฉลิมมาลัย บุญยศักดิ์ อนันดา เอเวอริงแฮม และมาริโอ้ เมาเร่อ

รูปภาพที่ 3

ภาพประกอบ 3 พี่มากกำลังจะจมน้ำ
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” (2556)

รูปภาพที่ 4

ภาพประกอบ 4 หม่อมหลวงพันธุ์เทวนพ เทวกุล ครูผู้สอนการแสดงให้กับนักแสดงที่มีชื่อเสียงมากมาย
ที่มา: <https://www.sanook.com/movie/53217/gallery/290417/>

ในภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” มีฉากที่ต่าง (ชื่อสมมติของพระเอก) เดินทางไปเที่ยวที่ประเทศเกาหลี แล้วเห็นคนไทยที่คลั่งไคล้ละครเกาหลี แห่กันไปเที่ยวตามรอยละคร พระเอกที่เป็นตัวแทนของการต่อต้านกระแสเกาหลี จึงพูดเสียดสีว่า “ถ้าประเทศนี้มันไม่มีละคร จะมีอะไรให้เที่ยวใหม่เนี่ย” หรือในฉากที่มีคคูเทคักพาพระเอกและบรรดาลูกทัวร์มาเที่ยวหอคอยนัมซาน โดยบอกกับลูกทัวร์ว่า ถ้าคูรักคูไหนได้มาคล้องกุญแจด้วยกันที่หอคอยนัมซาน แล้วโยนลูกกุญแจทิ้งไป คูรักคูนั้นจะไม่มีใครมาพรากเค้าสองคนออกจากกันได้ และหลังจากที่บรรดาลูกทัวร์โยนลูกกุญแจทิ้งไปแล้ว พระเอกก็พูดซัดว่า “โยนลงไปไม่โดนหัวคนข้างล่างหรือ?” ซึ่งบทสนทนาดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการชอบพูดจากวนของพระเอกอย่างชัดเจน

รูปภาพที่ 5

ภาพประกอบ 5 บรรดาลูกทิวไรยนลูกกุญแจลงไประดับล่างของหอคอยนัมซาน
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “กวน มิน โฮ” (2553)

2. ในแง่ของการนำเรื่องราวต่างๆ มาล้อเลียนในภาพยนตร์ บรรจงนิยมนำเรื่องราวต่างๆ รอบตัวมาล้อเลียน โดยการนำมาสร้างเป็นโครงเรื่องหลักหรือประเด็นในภาพยนตร์ แต่เรื่องราวต่างๆ ที่นำมาล้อเลียนจะต้องมีความสอดคล้องหรือเกี่ยวข้องกับเส้นเรื่องของภาพยนตร์ เนื่องจากบรรจงเป็นคนที่มีรสนิยมชื่นชอบภาพยนตร์แนวตลกล้อเลียน เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “Shaun of the Dead” ซึ่งเป็นภาพยนตร์สยองขวัญที่มีการล้อเลียนขอมบี้

ในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” มีการนำตำนานแม่นาคพระโขนงมาล้อเลียนและสร้างเป็นโครงเรื่องหลักในภาพยนตร์เรื่องนี้ แต่บรรจงก็ทำอย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้เป็นการลบหลู่ นอกจากนี้บรรจงยังคงดำรงฉากจำของตำนานแม่นาคพระโขนงไว้เช่นเดิม เพียงแต่นำมาตีความใหม่ จนกลายเป็นคนละเรื่อง เช่น ฉากยื่นมือเก็บมะนาว ฉากมองลอดหว่างขา ฉากหลังคาโบสถ์รั่ว

ฉากยื่นมือเก็บมะนาว ภาพยนตร์ที่สร้างจากตำนานแม่นาคพระโขนงในเวอร์ชันอื่น เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก” (2542) กำกับโดย นนทรีย์ นิมิบุตร จะมีฉากจำที่แม่นาคกำลังตักน้ำพริกแล้วผลอท้ามะนาวตกลงไปใต้ถุนเรือน แม่นาคจึงยืดมือยาวเพื่อเอื้อมลงไปเก็บลูกมะนาวที่ใต้ถุนเรือนแล้วหุดแขนกลับขึ้นไป แต่พอมากบังเอิญเห็นพอดี จึงได้รู้ว่าแท้จริงแล้วภรรยาของตนเป็นผี ในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” ก็มีฉากที่ให้ตัวละครขึ้นเห็นแขนยาวๆ ที่กำลังเอื้อมลงไปเก็บลูกมะนาวที่ใต้ถุนเรือนเช่นกัน แต่สุดท้ายเรื่องก็เฉลยว่า เป็นเพราะตอนนั้นซินเฆาตาลาย จึงมองเห็นไม้ยาวๆ ที่แม่นาคใช้เก็บลูกมะนาวเป็นแขนของแม่นาค

รูปภาพที่ 6

ภาพประกอบ 6 แม่นาคยึดมือยาวเพื่อเอื้อมลงไปเก็บลูกมะนาวที่ตกอยู่ใต้ถุนบ้าน
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก” (2542)

รูปภาพที่ 7

ภาพประกอบ 7 ไม้ยาวที่แม่นาคใช้เก็บลูกมะนาวที่ตกอยู่ใต้ถุนบ้าน
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” (2556)

ฉากมองลอดหว่างขา จากความเชื่อโบราณที่เชื่อกันว่า การมองลอดหว่างขาเป็นวิธีหนึ่งที่พิสูจน์ได้ว่าใครเป็นผี ภาพยนตร์ที่สร้างจากตำนานแม่นาคพระโขนงในเวอร์ชันอื่น จะมีฉากที่คนมองลอดหว่างขาตัวเองแล้วจะเห็นผี เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก” มีฉากที่แม่นาคกำลังตำน้ำพริกอยู่บนเรือน พ่อมากที่กำลังซ่อมบันไดอยู่เกิดความสงสัยว่าแม่นาคเป็นผีจริงหรือไม่และอยากพิสูจน์ จึงก็มองลอดหว่างขาตัวเอง แล้วได้เห็นความจริงอันน่าตกใจว่าเรือนที่ตนอยู่นั้นมีสภาพเก่ากรำมาก ประกอบกับในจังหวะนั้นพ่อมากเจอกระดูกคนและเห็นแม่นาคยึดมือยาวลงมาเก็บมะนาวที่ตกอยู่ใต้ถุนเรือนกับตา พ่อมากจึงได้รู้ว่าแท้จริงแล้วภรรยาของตนเป็นผี ในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” ก็มีฉากมองลอดหว่างขาเช่นกัน แต่เนื่องจากภาพยนตร์นี้เป็นภาพยนตร์ตลก บรรจงจึงให้ตัวละครต่อที่สงสัยว่าแม่นาคอาจเป็นผีและต้องการอยากพิสูจน์ว่าแม่นาคเป็นผีจริงหรือไม่ เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับวิธีการมองลอดหว่างขาว่า การมองลอดหว่างขาคือการทำที่ต้องไปมองลอดหว่างขาของคนสงสัยว่าเป็นผี ดังนั้นเมื่อได้เห็นแม่นาค

ยื่นอยู่ในครัว แต่จึ่งไปก้มมองลอดหว่างขาของแม่นาค แทนที่จะมองลอดหว่างขาตัวเอง จนทำให้ผู้ชมเกิดความขบขัน ในพฤติกรรมความซื่อและความไม่รู้ของเต๋อ

รูปภาพที่ 8

ภาพประกอบ 8 พ่อมากก้มมองลอดหว่างขาตัวเอง (ภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก”)

ที่มา: <https://today.line.me/th/v2/article/M3ynX0>

รูปภาพที่ 9

ภาพประกอบ 9 เต๋อก้มมองลอดหว่างขาของแม่นาค

ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” (2556)

ฉากหลังคาโบสถ์รั่ว ในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” เป็นการล้อเลียนฉากจำของภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก” ในฉากที่แม่นาคยื่นห้อยหัวลงมาจากหลังคาโบสถ์ (บุษดี อรสิริวรรณ, 2556) กล่าวคือ ในภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก” จะมีฉากที่พ่อมากวิ่งหนีแม่นาคออกมาจากเรือนจนกระทั่งมาถึงที่วัด จากนั้นพ่อมากที่เข้ามาอยู่ในโบสถ์ของวัดแล้วก็ถูกพระสงฆ์ใช้สายสิญจน์พันรอบตัวไว้เพื่อป้องกันแม่นาค ทันใดนั้นก็มีย่านหยดลงมาใส่หน้าเณร พอเณรเงยหน้าขึ้นมองก็เห็นว่าน้ำนั้นเป็นอิทธิฤทธิ์ของแม่นาคซึ่งกำลังยื่นห้อยหัวลงมาจากหลังคาโบสถ์ ส่วนในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” มีฉากที่ชิน เต๋อ และเผือกพาพี่มากหนีแม่นาคไปอยู่ในโบสถ์ของวัด ทันใดนั้นก็มีย่านหยดลงมาใส่หน้าเผือก ทุกคนผวาเพราะคิดว่าน้ำนั้นจะต้องเป็นอิทธิฤทธิ์ของแม่นาคเป็นแน่ แต่เมื่อมองขึ้นไป

ด้านบนกลับเห็นว่าที่มีน้ำหยดลงมาเป็นเพราะหลังคาโบสถ์รั่ว พร้อมกับที่หลวงพ่อบอกว่า “พอดีช่วงนี้เงินบริจาคไม่ค่อยมี รอซ่อมหลายเดือนแล้วเนี่ย”

รูปภาพที่ 10

ภาพประกอบ 10 แม่นาคยื่นห้อยหัวลงมาจากหลังคาโบสถ์ (ภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก”)

ที่มา: https://www.khaosod.co.th/special-stories/news_2660168

รูปภาพที่ 11

ภาพประกอบ 11 หลังคาโบสถ์มีน้ำรั่ว

ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” (2556)

ในภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” มีฉากที่เมย์ (ชื่อสมมติของนางเอก) ทำเสียงเลียนแบบเป็นดีเจที่อ้อย-พีछอด เพื่อให้คำปรึกษาปัญหาเรื่องความรักแก่พระเอก ซึ่งเป็นการล้อเลียนรายการ Club Friday รายการวิทยุชื่อดังที่มีดีเจที่อ้อย นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล กับดีเจที่छอด สายทิพย์ มนตรีกุล ณ อยุธยา เป็นผู้ดำเนินรายการ คอยให้คำปรึกษาเรื่องความรักแก่ผู้ชมทางบ้านที่โทรศัพท์เข้ามาปรึกษาในรายการ ออกอากาศทางสถานีวิทยุเอฟเอ็ม 106.5 เมกะเฮิรตซ์ หรือ Green Wave ทั้งนี้บรรจงมองว่า รายการ Club Friday เป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจประเด็นในภาพยนตร์ได้ชัดเจนขึ้น ในการจะเล่าถึงประเด็นที่ว่า เหตุใดบางครั้งเราถึงกล้าเล่าเรื่องส่วนตัวให้คนแปลกหน้าอย่าง

ดีเจฟัง ซึ่งตรงกับประเด็นในภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่พระเอกนางเอกไปเที่ยวด้วยกันสองคน โดยที่เขาสองคนไม่รู้จักกัน อีกทั้งยังไม่เคยสอบถามเรื่องส่วนตัวกัน แต่กลับกล้าที่จะเปิดใจพูดคุยกันทุกเรื่อง

รูปภาพที่ 12

ภาพประกอบ 12 นางเอกเลียนเสียงเป็นดีเจที่ขี้ขลาด-พีछอด รายการ Club Friday
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” (2553)

รูปภาพที่ 13

ภาพประกอบ 13 ดีเจที่ขี้ขลาด สายทิพย์ มนตรีกุล ณ ออยุธยา - ดีเจที่ขี้ขลาด นภาพร ไตรวิทย์วารีกุล
ผู้ดำเนินรายการ Club Friday
ที่มา: <https://www.sanook.com/women/63877/gallery/436945/>

3. ในแง่ของการสร้างอารมณ์ขัน เนื่องจากบรรจงเป็นคนที่มีความฉลาดด้านความตลก (sense of humor) ในตัวสูง บรรจงจึงสอดแทรกอารมณ์ขันซึ่งเป็นตัวตนของเขาและสิ่งที่เขาถนัดไว้ในภาพยนตร์ทั้งแนวโรแมนติกคอมเมดี้และโรแมนติกดราม่า โดยมุกตลกของบรรจงมักเป็นตลกปัญญาชนหรือตลกทางความคิด ที่มุ่งเน้นความตลกร้าย (Black Comedy) ทั้งนี้บรรจงมีหลักในการคิดมุกตลกคือ มุกตลกที่เกิดขึ้นในเรื่องจะต้องสืบเนื่องมาจากสถานการณ์ในฉากหรือประเด็นความคิดหลักในภาพยนตร์ จะไม่ใช่มุกตลกคาเฟ่ประเภทที่แกล้งพูดผิดพูดถูก หรือ

เล่นคำกันแล้วก็ใส่ลงไปในฉาก โดยที่มุกตลกนั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องแม้แต่น้อย (บรรจง ปิสิญญะกุล. 2558) เพราะบรรจงเป็นคนที่มีความนิยมไม่ชอบตลกคาเฟ่ อย่างไรก็ตาม ด้วยตระกูลของภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน ก็ทำให้บรรจงต้องมีการนำเสนอความตลกที่ไม่เหมือนกัน กล่าวคือ ภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” เป็นภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้ที่มุ่งเน้นความตลกจึงสามารถสอดแทรกอารมณ์ขันเข้าไปได้ในสัดส่วนที่มากกว่าภาพยนตร์โรแมนติกดราม่า ขณะที่อารมณ์ขันในภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว” เป็นเพียงองค์ประกอบที่ใส่เข้าไปเพื่อช่วยผลักดันให้เรื่องราวดูรื่นรมย์ น่ารัก ไม่เครียดจริงจังจนเกินไป

สำหรับรูปแบบการสร้างอารมณ์ขัน ในภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้อย่าง “กวน มึน โฮ” ตัวละครเอกจะสามารถพูดคุยกันด้วยมุกตลกได้ แต่ในภาพยนตร์โรแมนติกดราม่าอย่าง “แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว” ตัวละครเอกจะไม่สามารถพูดคุยกันด้วยมุกตลกได้ ฉะนั้นความตลกที่เกิดขึ้นจึงต้องมาจากบุคลิกภาพของตัวละครและสถานการณ์ของเรื่องเป็นสำคัญ เช่น ความตลกเกิดจากการที่เด่นชัย พระเอกของเรื่องที่มีบุคลิกไม่มั่นใจในตัวเองและเข้าสังคมไม่เก่ง เกิดไปทำอะไรผิดที่ผิดทางในสถานการณ์นั้นๆ

4. ในแง่ของการหักมุม แม้ว่าภาพยนตร์ของบรรจงจะเป็นภาพยนตร์รักโรแมนติก ทว่าบรรจงก็ยังนิยมใช้เทคนิคการเล่าเรื่องแบบหักมุมในตอนท้ายของเรื่อง เพื่อสร้างความประหลาดใจแก่ผู้ชม

ในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” เพื่อนสนิททั้ง 4 คนของพี่มากจะเข้าใจมาตลอดว่า พี่มากไม่เชื่อว่าแม่นาคเป็นผี จึงยังยอมอยู่กินด้วย แต่สุดท้ายเรื่องกลับเฉลยแบบหักมุมว่า ที่จริงพี่มากทราบดีอยู่แล้วว่าภรรยาเป็นผี เพราะพี่มากไปพูดเจตพของแม่นาคที่ฝังอยู่ในสวนหลังบ้าน แต่ยังไม่ยืนยันที่จะอยู่กินด้วย เพราะความรัก ซึ่งการหักมุมดังกล่าวไม่ใช่การหักมุมเชิงโครงเรื่องเหมือนกับในภาพยนตร์สยองขวัญเรื่องแรกๆ ของบรรจง หากแต่เป็นการหักมุมเชิงความรู้สึกระหว่างตัวละครหรือหักมุมเชิงดราม่า (วรรณฤดี พงษ์สิทธิศักดิ์. 2558)

รูปภาพที่ 14

ภาพประกอบ 14 พี่มากทราบความจริงอยู่แล้วว่าภรรยาเป็นผี แต่ยังไม่ยืนยันที่จะอยู่กินด้วย

แม้จะต้องอาศัยอยู่ในบ้านที่รกร้าง เต็มไปด้วยหยากไย่แมงมุม

ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” (2556)

รูปภาพที่ 15

ภาพประกอบ 15 พี่มากแอบถอดสร้อยพระที่ใส่ติดตัวเป็นประจำทิ้งลงคลอง เพื่อที่จะได้อาศัยอยู่กับภรรยาที่เป็นผีได้
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” (2556)

ในภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” มีจุดหักมุมตรงที่จู่ๆ ก้อย แฟนเก่าของพระเอกก็เดินทางมาหาพระเอกที่ประเทศเกาหลีตามที่อยู่ในโปสเตอร์โดยไม่ได้บอกพระเอกล่วงหน้า ทั้งยังจะกลับมาคืนดีกับพระเอก ในจังหวะที่ความสัมพันธ์ของพระเอกกับนางเอกกำลังดำเนินไปด้วยดี จนเป็นเหตุให้นางเอกต้องเป็นฝ่ายเดินจากไป

รูปภาพที่ 16

ภาพประกอบ 16 ก้อยเดินทางมาหาพระเอกที่ประเทศเกาหลีโดยไม่ได้บอกล่วงหน้า
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” (2553)

ในภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว” บรรจงพยายามจะปูเรื่องมาตลอดว่า เด่นชัยแอบชอบนุ้ย นางเอกของเรื่องมานาน แต่เขาก็กับเธอเหมือนอยู่คนละระดับกัน ความรักครั้งนี้เป็นไปไม่ได้ และเขาไม่มีทางสมหวัง ซึ่งผู้ชมก็จะเข้าใจไปว่าเป็นเพราะเด่นชัยขี้อาย ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง จึงไม่กล้าพอที่จะเข้าไปสารภาพความในใจกับนุ้ย ผู้ชมก็จะเกิดความเอาใจช่วยเด่นชัยว่าขอแค่เพียงเด่นชัยกล้าพอที่จะบอกความในใจกับนุ้ย บางทีนุ้ยอาจรักเด่นชัย แล้วความรักของพวกเขาอาจสมหวังในที่สุด ทว่าสุดท้ายแล้วเรื่องกลับเฉลยแบบหักมุมว่า เมื่อก่อนเด่นชัยเคยเข้าไปสารภาพความในใจกับนุ้ยแล้ว แต่ถูกนุ้ยปฏิเสธความรักกลับมาอย่างสิ้นเชิง อีกทั้งหลังจากนั้นนุ้ยยัง

แสดงที่ทำรังเกียจ พยายามหลบหน้า หลีกเลี้ยงไม่ยอมเข้าใกล้เด่นชัดอีกเลย เด่นชัดจึงรู้ตัวเองดีมาตลอดว่า ความรักของเขากับนุ้ยไม่มีทางเป็นไปได้

รูปภาพที่ 17

ภาพประกอบ 17 เด่นชัดสสารภาพความในใจกับนุ้ย แต่ถูกนุ้ยปฏิเสธความรักอย่างสิ้นเชิง
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว” (2559)

5. ในแง่ของการวางตัวให้ฉันทวิซซ์ ธนะเสวี มารับบทพระเอก ในคาแรกเตอร์ที่แตกต่างกันออกไป โดยปกติแล้วในการวางตัวนักแสดงให้มารับบทต่างๆ ในภาพยนตร์ของบรรจง บรรจงจะพิจารณาเลือกนักแสดงจากคนที่มีคาแรกเตอร์ตรงกับตัวละครเป็นสำคัญ และนักแสดงคนนั้นก็ต้องมีความรับผิดชอบสูง พร้อมที่จะทุ่มเทกับงานอย่างเต็มที่ด้วย รวมไปถึงสามารถทำงานเข้ากับบรรจงได้เป็นอย่างดี

ฉันทวิซซ์ ธนะเสวี เป็นนักแสดงและนักเขียนบทของบริษัททีโอช บรรจงมีโอกาสได้รู้จักตัวตนและเริ่มสนิทสนมกับฉันทวิซซ์ จากการที่บรรจงกำกับและเขียนบทภาพยนตร์เรื่อง “สี่แพร่ง” ตอนคนกลาง แล้วได้ฉันทวิซซ์ มาช่วยคิดมุกตลก ทำให้พวกเขาเริ่มรู้แนวทางการทำงานของกันและกัน จนกระทั่งพวกเขาได้มาร่วมเขียนบทซีรีส์เรื่อง “สายลับเดอะซีรีส์” ด้วยกัน แล้วจากการที่ทั้งสองคนได้รู้จักกันมาระยะหนึ่ง ทำให้บรรจงรู้สึกดีของฉันทวิซซ์ว่าเป็นคนมีอารมณ์ขัน มีความกวนในแบบที่มีความเป็นเด็กอยู่ในตัว กล่าวทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้าทำในแบบที่ไม่เคยมีพระเอกคนใดในภาพยนตร์ไทยมีคาแรกเตอร์เป็นเช่นนี้ อีกทั้งคาแรกเตอร์ในด้านนี้ของฉันทวิซซ์ยังไม่เคยปรากฏให้เห็นในสื่อมาก่อน บรรจงจึงเลือกคาแรกเตอร์ในด้านนี้ของฉันทวิซซ์มาสร้างเป็นคาแรกเตอร์ตัวละคร “หมวดไอทาส” ใน “สายลับเดอะซีรีส์” ที่มีความตลกอย่างเต็มที่ ปรากฏได้ว่าผลตอบรับจากผู้ชมดีมาก เนื่องจากผู้ชมรู้สึกตลกและสามารถจดจำคาแรกเตอร์นี้ของฉันทวิซซ์ได้อย่างแม่นยำ และในภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” คาแรกเตอร์ของพระเอกจะเป็นคนสนุกตลก มีความกวน เฮฮา ทะเล้น มีความมั่นใจในตัวเอง ปากไม่ติ กล่าวบ่นหรือกล้าทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้าทำ ชอบแกล้งคนอื่น บรรจงจึงเลือกฉันทวิซซ์ให้มารับบทพระเอกของภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งฉันทวิซซ์ก็ประสบความสำเร็จทางการแสดงอีกครั้ง จนกลายเป็นที่จดจำของผู้ชมในฐานะพระเอกภาพยนตร์โรแมนติคคอมเมดี้

รูปภาพที่ 18

ภาพประกอบ 18 คาแรกเตอร์ของฉันทวิษย์ ณะเสวี ในภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ”

ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” (2553)

ในภาพยนตร์เรื่อง “พี่มาก..พระโขนง” ในตอนแรกบรรจงได้วางตัวให้ฉันทวิษย์มารับบทเป็นพี่มาก เพราะตีความว่าพี่มากในเวอร์ชันนี้จะเป็นคนซื่อ และเวลาที่อยู่กับภรรยาจะมีความอดทนและน่ารักมาก ซึ่งเป็นคาแรกเตอร์ที่เหมาะสมกับตัวตนของฉันทวิษย์ แต่หลังจากนั้นก็มีการเปลี่ยนตัว เนื่องจากบรรจงสามารถคาดการณ์การแสดงของฉันทวิษย์ในบทบาทนี้ได้ล่วงหน้าว่าจะแสดงออกมาเป็นเช่นไร ซึ่งบรรจงมองว่าการให้ฉันทวิษย์มาแสดงในบทบาทคล้ายเดิมจากที่เคยแสดงอาจทำให้ผู้ชมรู้สึกเบื่อหน่ายหรือไม่ประหลาดใจ สุดท้ายจึงตัดสินใจให้มาริโอ้ เมาเร่อ มารับบทพี่มากแทน

ในภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว” บรรจงยังคงเลือกให้ฉันทวิษย์มารับบท “เด่นชัย” พระเอกในภาพยนตร์ของเขาอีกเช่นเดิม เนื่องจากบทบาทของเด่นชัยจะต้องเป็นพระเอกที่น่าสงสาร แล้วตัวตนจริงของฉันทวิษย์เป็นคนดี คนซื่อ ประกอบกับฉันทวิษย์เพิ่งผ่านเหตุการณ์ในชีวิตจริงที่อกหักต้องเลิกรักกับคนรัก มีผู้ชมสงสารฉันทวิษย์เป็นจำนวนมาก บรรจงจึงคิดว่าแง่มุมในด้านความน่าสงสารนี้ของฉันทวิษย์เป็นแง่มุมที่น่าสนใจ ยังไม่เคยถูกใช้มาก่อน และน่าจะสร้างมุมมองใหม่ๆ ทางการแสดงให้เขาได้ นอกจากนี้บรรจงยังมองว่าการที่ฉันทวิษย์ผ่านประสบการณ์ชีวิตเรื่องที่เสียใจมา จะช่วยให้ฉันทวิษย์แสดงด้านดราม่าได้ดีมากขึ้นและผู้ชมรู้สึกคล้อยตามไปกับบทบาทใหม่ของเขาได้ง่าย โดยทั้งนี้บรรจงได้มีการเปลี่ยนแง่มุมในการนำเสนอบุคลิกภายในและบุคลิกภายนอกของฉันทวิษย์เสียใหม่ ซึ่งแตกต่างจากในภาพยนตร์เรื่อง “กวน มึน โฮ” เป็นอย่างยิ่ง ประมาณ 80-90 เปอร์เซ็นต์ เพื่อที่จะได้ไม่ซ้ำกับแบบเดิม

ด้านบุคลิกภายใน นิสัย เด่นชัยเป็นคนที่ทำงานหนักมุ่นอยู่แต่กับคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา ทำให้เด่นชัยกลายเป็นคนที่สื่อสารไม่ค่อยเก่ง มนุษย์สัมพันธ์ไม่ดี เก็บตัว ซื่อๆ ประหม่า ไม่มั่นใจในตัวเอง ไม่มีทักษะในการเข้าสังคม เข้าสังคมกับคนอื่นไม่ค่อยได้ พูดตะกุกตะกัก ติดอ่าง เวลาพูดไม่กล้าสบตาใคร

ด้านบุคลิกภายนอก เด่นชัยเป็นคนที่บุคลิกไม่ดี ไม่หล่อ เพราะไม่ดูแลตัวเอง ดังนั้นฉันทวิษย์จึงต้องถูกปรับเปลี่ยนบุคลิกใหม่ ทั้งการตัดผมหยิกให้ยาวรุงรัง เพิ่มน้ำหนักตัว 10 กิโลกรัม เพื่อให้หน้าบวมและอ้วนลงพุง รวมไปถึงการใส่ฟันที่หล่อขึ้นมาพิเศษเพื่อให้รูปหน้าเปลี่ยน ซึ่งบรรจงได้แรงบันดาลใจในการปรับเปลี่ยน

รูปลักษณะของฉันทวิชช์ครั้งนี้มาจากเมื่อตอนที่ฉันทวิชช์เป็นเด็ก ยังไม่เข้าวงการบันเทิง ที่เขาจะมีลักษณะหัวฟู ใสแว่น แต่งตัวไม่เป็น

รูปภาพที่ 19

ภาพประกอบ 19 คาแรกเตอร์ของฉันทวิชช์ ณะเสวี ในภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว”
ที่มา: ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง “แฟนเดีย..แฟนกันแค่วันเดียว” (2559)

ทั้งนี้นอกจากฉันทวิชช์จะเป็นพระเอกคู่บุญของบรรจงแล้ว ฉันทวิชช์ยังเป็นหนึ่งในทีมเขียนบทที่ช่วยบรรจงเขียนบทภาพยนตร์มาหลายเรื่องอีกด้วย

ส่วนสรุป

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่าลักษณะเด่นในภาพยนตร์ของบรรจงคือมักจะมีการผสมผสานสูตรตระกูลภาพยนตร์หลากหลายประเภทมารวมไว้ในภาพยนตร์เรื่องเดียวกันอย่างลงตัว ซึ่งบรรจงก็ยังคงสามารถรักษาความเป็นประพันธ์กรในภาพยนตร์รักโรแมนติกเอาไว้ได้เป็นอย่างดี แต่มีการปรับเปลี่ยนเอกลักษณ์เฉพาะตัวบางอย่างเพื่อให้เหมาะสมกับตระกูลภาพยนตร์ เช่น โดยธรรมชาติภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้จะต้องมีการสร้างอารมณ์ขันในสัดส่วนที่มากกว่าและกลมกลืนไปกับความรักของเรื่องมากกว่าภาพยนตร์โรแมนติกดราม่า ดังนั้นในภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้ของบรรจงจะมีการใส่ความตลกที่มากกว่าภาพยนตร์โรแมนติกดราม่า โดยรูปแบบการสร้างอารมณ์ขันของภาพยนตร์โรแมนติกคอมเมดี้จะมาจากการพูดมุขตลกของตัวละคร ส่วนภาพยนตร์โรแมนติกดราม่าจะมาจากบุคลิกภาพของตัวละครและสถานการณ์ของเรื่อง

บรรจงเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่แสดงตัวตนในผลงานได้ชัดเจนและสม่ำเสมอ ภาพยนตร์ที่กำกับโดยบรรจงจึงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนใคร กลายเป็นความโดดเด่นที่ผู้ชมสามารถจดจำได้และเป็นที่ยอมรับของผู้ชมจำนวนมาก อีกทั้งยังทำให้เกิดผู้ชมส่วนหนึ่งที่ไว้วางใจในผลงานและรอติดตามผลงานภาพยนตร์ของบรรจงทุกเรื่อง

สุดท้ายนี้ผู้เขียนหวังว่าบทความวิชาการนี้จะช่วยทำให้นายทุนหรือบริษัทผู้สร้างภาพยนตร์ไทยได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงคุณค่าความเป็นตัวตนของผู้กำกับภาพยนตร์ ไม่ไปครอบงำหรือควบคุมให้ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องทำตามคำสั่งผลิตภาพยนตร์ในแบบที่นายทุนต้องการอย่างเข้มงวดกดขี่จนเกินไป เพราะส่วนใหญ่แล้วภาพยนตร์

ที่นายทุนต้องการให้ผลิตมักเป็นภาพยนตร์แนวเดิม เนื้อหาภาพยนตร์แบบเดิม ที่เคยประสบความสำเร็จหรือกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด รวมถึงการอาศัยนักแสดงกลุ่มเดิมตามสูตรสำเร็จที่ทำกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการผลิตซ้ำทางด้านเนื้อหาและนักแสดงเช่นนี้ทำให้ภาพยนตร์ไทยจำนวนมากมีลักษณะเหมือนกัน จนทำให้ขาดความหลากหลายทั้งทางด้านเนื้อหาและนักแสดงในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ อันจะส่งผลให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยโดยภาพรวมไม่มีความแปลกใหม่เนื่องจากวนเวียนอยู่แต่กับความสำเร็จที่ยั่งยืนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้ นายทุนจึงไม่ควรไปจำกัดเสรีภาพในการนำเสนอความคิดของผู้กำกับภาพยนตร์มากเกินไป ควรให้ผู้กำกับภาพยนตร์ในฐานะศิลปินได้ปลดปล่อยความเป็นตัวตน ได้ถ่ายทอดเรื่องราวในมุมมองของตนเองที่มีต่อผู้คนสังคมและประเทศชาติ ได้ออกความเห็นและมีอิสระในการสร้างสรรค์ผลงานบ้าง แม้จะต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ซึ่งการที่ปล่อยให้ผู้กำกับภาพยนตร์ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในแบบของตัวเองอาจนำมาซึ่งรูปแบบหรือเนื้อหาใหม่ๆ ของภาพยนตร์ ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา อันจะส่งผลให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยมีความแปลกใหม่ โดดเด่น และหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษดา เกิดดี. (2548). **การวิจารณ์ภาพยนตร์แนวประพันธ์กร เอกสารการสอนชุดวิชาทัศนศึกษาและการวิจารณ์ภาพยนตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 9-15**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฉัตรระวี มหิทธิธรรม. (2558). **พัฒนาการทางความคิดและการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ของบรรจง ปิสัญธนะกุล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัทธัญ แสงไชย; และ พีรพิชญ์ ฉั่วสมบุญ. (2559). **แฟนเดย์ HOKKAIDO PHOTO-GUIDE**. กรุงเทพฯ: บริษัทศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน).
- นับทอง ทองใบ. (2553). **ศิลปวิจารณ์ รายการวิทยุโทรทัศน์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- บรรจง ปิสัญธนะกุล. สัมภาษณ์, 28 ตุลาคม 2558.
- บุษดี อรสิริวรรณ. (2556). **กลวิธีการสร้างอารมณ์ขันในภาพยนตร์เรื่องพี่มาก...พระโขนง**. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน, การประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 10. นครปฐม: กองบริหารวิชาการและนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- ผู้จัดการ. (2557). **‘ออเตอร์’ ที่ชื่อหม่อมน้อย-ม.ล.พันธุ์เทวนพ เทวกุล**. สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/Entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9570000094050>.
- ยวิษฐา. (2559, สิงหาคม). **แฟนเดย์..แฟนกันแค่วันเดียว หนึ่งวันของฉันและเธอ**. Starpics. 868.
- วรรณฤดี พงษ์สิทธิศักดิ์. สัมภาษณ์, 2 ธันวาคม 2558.
- อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2547). **สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- David, Bordwell; & Kristin, Thompson. (1997). **Film Art: An Introduction**. New York: McGraw-Hill.
- Edward, Murray. (1975). **Nine American Film Critics**. New York: Federick Ungar.
- Ephraim, Katz. (1994). **The Film Encyclopedia**. New York: Harper Collins.

Peter, Redman. (2002). “Love is in the Air: Romance and the Everyday” Understanding Everyday Life.
Oxford: Blackwell.